

АНАЛІЗ ГОДІВЛІ РЕМОНТНИХ ТЕЛИЦЬ В УМОВАХ ПП «ГАЛЕКС-АГРО» НОВОГРАД-ВОЛИНСЬКОГО РАЙОНУ ЖИТОМИРСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Мамченко В. Ю., науковий керівник, к. с.-г. н., доцент
Цілінський Д. В., магістрант

Постановка проблеми. Нормовану годівлю молодняку великої рогатої худоби здійснюють відповідно до його майбутнього виробничого призначення. У віці від 6–7 і до 16–18 місяців у молодняку великої рогатої худоби відбувається інтенсивний ріст кісткової і м'язової тканин. Завершується функціональне становлення передшлунків, статевих органів, настає статева зрілість. У цей період важливо запобігти як надмірній статевій скороспілості, так і пізньоспілості тварин. Наслідки надмірної статевої скороспілості особливо негативно проявляються у телиць: після багаторазової овуляції до першого парування у них часто виникають розлади статевої функції (кіста яєчників), що викликає перегули [1].

Аналіз останніх досліджень. Ремонт стада – це система зоотехнічних та економічних заходів з організації систематичної ритмічної заміни вибракуваних через старість, хвороби, яловість чи низьку продуктивність тварин молодшими і продуктивнішими. розміри заміни й поновлення стада залежать від плану відтворення стада, інтенсивності господарського використання. рівня годівлі, умов утримання та догляду, продуктивності породності тварин, рівня і напряму племінної роботи, захворювань у стаді, завдань щодо розвитку скотарства, природних та економічних умов конкретної зони і господарства. кінцева мета ремонту стада – забезпечення високої продуктивності корів та безперервного ритмічного виробництва продукції високої якості з найменшими затратами праці і витратами матеріальних засобів [2].

У товарних господарствах телиць вирощують переважно за підвищеного рівня годівлі у перші 6–8 місяців життя і помірного – впродовж періоду статевого дозрівання та інтенсивного розвитку молочної залози. Споживання сухої речовини телицями з розрахунку на 100кг живої маси віці 7–9 міс. становить 2,9 2,8 кг, 10–12 міс. 2,8–2,4; 13–15 міс. – 2,3 2,1 кг за енергетичної поживності 1 кг на рівні 9,6–9,3 МДж ОЕ. На ріст молодняку значною мірою впливає рівень протеїнового живлення [3].

Основу зимових раціонів телиць становлять грубі й соковиті корми. З розрахунку на 100 кг живої маси їм дають 2–3 кг сіна, до 5–6 силосу і 1,5–2,0 кг сінажу. За нестачі сіна до 30 % його даванки в раціонах телиць старше року можна замінити соломом ярих культур. Структура раціонів молодняку наступна: сіно – 25–30 %, силос – 30 35, сінаж – 20–30, концкорми – 15–25 %. Частка концентрованих кормів у структурі раціону залежить, насамперед, від якості об'ємистих кормів. Наприклад, мінімальна даванка (0,4–0,5 кг на добу) концентрованих кормів за згодовування високоякісних сіна, силосу, сінажу може забезпечити середньодобові прирости телиць старше року на рівні 600–650 г. У структурі комбікорму білкові корми (соняшникова, соєва макуха, шрот) займають близько 15 % за масою.

У літній період основним для телиць є зелений корм, орієнтовна добова даванка якого (враховуючи пасовище) така: у віці 7–9 міс. – 18–22 кг, 10–12 міс. – 22–26, 13–15 міс. – 26–30, 16–18 міс. – 30–35, у 18–24 міс. – 35–40 кг. За високої якості зелених кормів концентровані телицям 7–12- місячного віку використовують лише для балансування раціону, а у старшому віці їх можна вирощувати фактично без концентратів. Племінних бугайців вирощують на фермах племінних заводів та спеціалізованих елеверах при племпідприємствах. Планом росту їх передбачається середньодобовий приріст на рівні 800–1000 г та досягнення живої маси у віці 16 міс 380, 450 і 500 кг відповідно до стандарту породи. Порівняно з ремонтними телицями бугайцям згодовують більше концентрованих кормів. Годують їх за типовими подекадними раціонами, до складу яких

залежно від віку вводять: 4–8 кг сіна, 6–8 силосу і 1,8–3,5 кг концкормів на одну голову за добу. Силос повністю або частково можна замінити за енергетичною поживністю відповідною кількістю сінажу. Влітку бугайцям дають переважно зелені і концентровані корми. Інтенсивне вирощування молодняку на м'ясо передбачає одержання середньодобового приросту 900–1000 г і вище та доведення живої маси тварин при реалізації до 450–500 кг у віці 15–16 міс. Це досягається за рахунок підвищення частки концентрованих кормів у раціоні до 30–35 % [4, 5].

Методика досліджень. Дослідження були проведені у 2017 році в умовах ПП «Галекс-Агро» Новоград-Волинського району Житомирської області. В результаті цього було проаналізовано особливості годівлі ремонтного молодняку в умовах приватного підприємства.

Результати досліджень та їх обговорення. Тваринництво стрімко розвивається, у господарстві на даний час налічується 2896 голів великої рогатої худоби, з них 1300 дійних корів. Поголів'я тварин та основні показники продуктивності наведені у таблиці 1.

Таблиця 1

Показники тваринництва в господарстві за 2016 рік

Показники продуктивності	
Загальна кількість ВРХ, голів	2896
З них корів, голів	1300
Ремонтного молодняку, голів	350
Середньорічний надій на корову, кг	7100
Середньодобовий приріст ремонтного молодняку ВРХ, г	790
Середній вміст жиру в молоці, %	4,19
Середній вміст білка в молоці, %	3,90
Середньодобовий приріст на відгодівлі, г	950
Вихід телят на 100 голів корів, голів	93

Загальна кількість поголів'я великої рогатої худоби складає – 2396 голів, з них – 1300 корів. Середньорічний надій на корову – 7100 кг із вмістом жиру в молоці – 4,19%. Середньодобовий приріст ремонтного молодняку – 790 г, на відгодівлі – 950 грамів. Вихід телят на 100 корів складає 93 голови. Спеціалізація тваринництва: розведення великої рогатої худоби м'ясо-молочної симентальської породи. З вересня 2014 р. присвоєно статус племінного репродуктора з розведення великої рогатої худоби Симентальської породи (наказ Міністерства АПК №334/197).

Режим і техніка годівлі. У зимовий молодняк годують двічі. Порядок роздавання кормів встановлюють такий, як і для дорослої худоби: за роздільної годівлі концентровані корми згодують після того, як тварини спожили соковиті та грубі корми, за системи загально-змішаного раціону відповідно до порядку організації кормового столу.

Підготовка до згодовування та роздача кормів проводиться механізовано за допомогою змішувача “Triolet Solemix 2 тип 12 VL”, який подає корми на кормовий стіл. Зерно обробляють за допомогою екструдера.

Така обробка зерна підвищує його перетравність, та сприяє кращому споживанню тваринами. У літній період не допускають випасання молодняку на конюшинових і люцернових пасовищах по росі, оскільки поїданням вологої трави може викликати тимпанію. За згодовування трави у ранній фазі вегетації часто спостерігається нестача сухої речовини й клітковини. Тому доцільно при цьому давати телицям солому або сіно з розрахунку 0,5 кг на 100 кг живої маси.

Для забезпечення процесу напування ремонтного молодняку застосовують групові напувалки. Вони виготовлені з високо гігієнічних синтетичних матеріалів і

нержавіючої сталі, які легко миються, дезінфікуються, зручні в експлуатації, мають красивий дизайн.

Висновки

1. ПП «Галекс-Агро» розміщене в селі Стриєва Новоград-Волинського району Житомирської області. З 1 вересня 2010 дане господарство сертифіковане як органічне швейцарською сертифікаційною компанією та має відповідність виробництва органічної продукції стандартом Bio Suisse.

2. Загальна кількість поголів'я великої рогатої худоби складає – 2896 голів, з них – 1310 голів дійних корів, 350 голів ремонтного молодняка.

3. Підготовка до згодовування та роздача кормів проводиться механізовано за допомогою змішувача “Triolet Solemix 2 тип 12 VL”, який подає корми на кормовий стіл. Зерно обробляють за допомогою екструдера.

4. Годівля ремонтних телиць відбувається відповідно деталізованих норм годівлі з включенням у раціон грубих, соковитих, концентрованих кормів, а також БВМД.

Література

1. Іванченко М. М. Годівля та утримання високопродуктивних корів / М. М. Іванченко, Ю. Д. Рубан. - К.: Урожай, 1991. - 80с;

2. Калінчик М. В. Тенденції досягнень науки і практики у годівлі тварин шляхом оптимізації раціонів / М.В.Калінчик І.М.Алексєєнко, К.О.Лисенко. – Продуктивність агропромислового виробництва [Науково-практичний збірник]. – 2012. – № 22. – С.14-29.

3. Костенко В.І. Практикум із скотарства і технології виробництва молока і яловичини / В. І. Костенко – К.: Урожай, 1996. – 330 с.

4. Калінчик М. В. Тенденції досягнень науки і практики у годівлі тварин шляхом оптимізації раціонів / М.В.Калінчик І.М.Алексєєнко, К.О.Лисенко. – Продуктивність агропромислового виробництва [Науково-практичний збірник]. – 2012. – № 22. – С.14-29.